

Živnost cinařská viz Živnost kovolitecká.

Živnost cukrářská.

Živnost cukrářská počítá se k živnostem řemeslným.

I. Rozsah.

1. Cukráři připravují obvykle všechny způsoby tvrdého pečiva, k němuž se kromě mouky, vajec, vody, mléka, másla, soli přiměšuje v převážné míře i cukr, tak ku př.: peče cukrář bisquit (piškoty), mandlové pečivo, čajové zákusky, větrové pečivo a pod., dále všechny druhy dortů, cukrovinek, pocukrovaného nebo zavářeného ovoce, ovocné šlávy, desertní vína (vína k zákuskům), likéry, všechny druhy zmrzliny, krému a čokolády.

2. Zavařovati ovoce po živnostensku přináležejí výhradně jen cukrářům, a proto tedy nesmí se samostatně vykonávati živnost tato bez průkazu způsobilosti předepsaného pro živnost cukrářskou (výn. min. vnitra ze dne 14. června 1889 č. 11.423, sb. »Frey a Mareš« č. 1543). Správní soudní dvůr rozhodl, že dle zákona přípustno jest provozovati živnost cukrářskou v rozsahu obmezujícím se pouze na zavařování plodů, a dále že obvykle ženy provozují tento druh živnosti cukrářské; neboť řád živnostenský neobsahuje ustanovení, kteréž by majitele řemeslných živností zavazovalo vykonávati tuto živnost v plném rozsahu. Z § 36 živn. ř., jenž prohlašuje obsah živnostenského listu za rozhodný pro objem subjektivních práv živnostenských, sluší naopak dovozovati, že po zákonu dopouští se ohlásiti nějaké živnostenské provozování v rozsahu obmezeném odlišujícím se od pravidelného provozování; rovněž tají se bez nejmenších pochybností v § 14 konečná věta řádu živn. ten úmysl, aby při určitých živnostech přihlíželo se k obvyklým poměrům, aby byly zachovány netknuty, pokud nepřičí se nově vydaným ustanovením zákonným. V mnohých místech, tak ku př. v Linci zabývají se všeobecně ženy jenom cukrářstvím v rozsahu obmezujícím se na zavařování ovoce. Průkaz způsobilosti může se pak podávati v těchto případech jiným způsobem, než pravidelně se žádá (rozh. soud. spr. dv. ze dne 27. ledna 1892 č. 303, sb. »Frey a Mareš« č. 1544).

3. Živnostenská výroba cukrových oplatků přísluší výhradně cukrářům a proto nesmí se samovolně tato živnost nastoupiti, nebyl-li předložen průkaz způsobilosti předepsaný pro živnost cukrářskou (výn. min. vnitra ze dne 5. listopadu 1891 č. 22.789, sb. »Frey a Mareš« č. 1557).

4. Cukráři jsou oprávněni ku prodeji vody sodové nejsouce povinni výčepu tohoto ohlásiti, ježto voda sodová jest prostředkem osvěžovacím toho způsobu, že nepožívá se obvykle k zboží cukrářskému vody obvyklé a tudíž že výčep vody sodové náleží k provozování živnosti cukrářské (obch. a živn. komora plzeňská, sb. »Frey a Mareš« č. 1559).

5. Cukráři nesmějí však na základě oprávnění svého čepovati ani neslazených líhových nápojů pálených a vína k zákuskům, ani prodávati kávy, čaje, čokolády, punče a musí tedy v konkrétním případě zakročiti o příslušnou koncesi k tomu, ježto i dle živnostenského řádu z r. 1859 i dle novelly z roku 1883 výslovně byl zařaděn výčep nápojů a vín, jakož i prodávání kávy, čaje, čokolády atd. mezi živnosti hostinské a výčepnické, k jichž povolení nezbytně potřebí jest koncese (výn. min. vnitra ze dne 30. března 1890 č. 3196, sb. »Frey a Mareš« č. 1561).

II. Hranice mezi živností cukrářskou a jinými příbuznými živnostmi:

1. Živnost pekařská. Pekaři oprávněni jsou k výrobě chleba vůbec, sucharů a pečiva k čaji; mohou tedy pekaři po právu vyráběti veškerý druhy pečiva, při kterém jest hlavní součástí mouka, kdežto vedlejší součástí jest cukr a jiné přísady; a obráceně zase přináležejí ony druhy pečiva ke zboží cukrářskému, při nichž jest cukr hlavní součástí těchto výrobků, mouky pak buďto se k nim vůbec neužívá nebo jen v míře pranepatrné (obch. a živn. komora lublaňská, sb. Freye a Mareše č. 1541).

2. Pekaři koláčů a jiných pochoutek. Za našich dob nečiní se v praxi přísného rozdílu mezi cukráři a pekaři pamlsků (Luxusbäcker); ani nelze mezi nimi přísné hranice vytknouti, ježto dle dosavadní zvyklosti zabývají se i cukráři pečením koláčů, kdežto se strany druhé pekaři pamlsků vyrábějí i jednodušší druhy dortů. Snaha o jakési spojení nebo sloučení obou těchto živností vyzívá již z min. nařízení ze dne 17. září 1883 č. 148 ř. z., jelikož uvádí se tam cukráři a pekaři koláčů pod položkou jedinou (46), a proto považovati je sluší za skupinu jedinou, pro kteroužto celou skupinu vyhledává se po rozumu výnosu ze dne 30. června 1884 č. 21.918 průkaz způsobilosti podaný jen ve příčině jedné z uvedených živností (obch. a živn. komora liberecká sb. »Freye a Mareše« č. 1589).

3. Perníkáři. Perníkáři jsou výhradně oprávněni provozovati obchod zbožím, které vyrobili sami z převážné části ze syruhu a medu; zboží toto smí přirozeně obsahovati i jiné, avšak jen vedlejší přísady, a může býti ozdobeno těstem smíšeným z moučky rejžové a z cukru. Cukráři nesmí však zabývati se takovýmto zbožím, které vyrobeno jest u převážné míře ze syruhu a medu (obch. a živn. komora brněnská, sb. »Freye a Mareše« č. 1549).

4. Živnostenská výroba »mraženého« (zmrzliny) přináleží výlučně cukrářům a oněm zvlášť oprávněným majitelům živnosti hostinské, kteří smějí podávati svým hostům pokrmy a občerstvení; naproti tomu nesmí se samostatně po živnostensku vyráběti zmrzlina bez průkazu způsobilosti pro živnost cukrářskou nebo bez nabytí koncese ve smyslu § 16 lit. b) a f) řádu živn. (vým. min. vnitřní ze dne 23. září 1888 č. 1600), sb. »Freye a Mareše« č. 1546).

Živnost cvočkářská viz Živnosti kovářské.

Živnost čalounická.

Živnost čalounická počítá se k živnostem řemeslným a zabývá se zhotovováním ozdob látkových, ozdob na okna a dvéře, potahuje stěny koberci z látek, koží nebo papírů, vyrábí dále prošívání pokrývky, polštáře, žíněnky (matrace). Hlavním a podstatným znakem práce čalounické jest právě ona vkusná výprava neb výzdoba; ku provádění těchto prací vyžaduje se tedy, aby dotyčný živnostník osvojil si zvláštní vkus a krasocit, jichž si právě zjednatí musí vyučením živnosti čalounické. Jest tedy ku výkonu všech shora vzpomenutých prací dekoračních nezbytně potřeba průkazu zvláštní (odborné) způsobilosti a ohlášení živnosti čalounické (obch. a živnost. komora linecká). Práce čalouníků zhotovujících pohovky, fauteuile a divany kteréhokoli druhu není tedy jakousi vedlejší, podřízenou prací, nýbrž jest při tom práce čalouníků součástí hlavní, která přináleží toliko čalounické živnosti (obch. a živn. komora plzeňská). Čalouník oprávněn jest míti na skladě ony podstavce soupravy (garnitury) nábytku,